

MINISTER SKARBU PAŃSTWA

2011

Warszawa, dnia 10 czerwca 2011 r.

MSP/DRiR/1818/11/MM
DRiR-MM-580-1547/11

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Władysława Ortyła złożone na 76. posiedzeniu Senatu w dniu 12 maja 2011 r., przekazane pismem Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 maja 2011 r. znak: BPS/DSK-043-3678/11, uprzejmie informuję, co następuje:

Decyzją z dnia 8 lutego 2011 r. znak: SN.VIII.AM.7725-1-274-08 Wojewoda Małopolski odmówił Panu Józefowi G[redacted] potwierdzenia prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia przez Panią Katarzynę G[redacted] nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej położonej w miejscowości Brody, województwo tarnopolskie.

Na podstawie znajdujących się w aktach sprawy dowodów: m.in. wypisu notarialnego umowy sprzedaży i najmu zawartej pomiędzy Panią Anastazją S[redacted] a Panią Katarzyną S[redacted] z dnia 14 lipca 1938 r., wypisu aktu notarialnego umowy sprzedaży zawartej między Katarzyną S[redacted] a Panią Katarzyną G[redacted] z dnia 5 października 1938 r. Wojewoda Małopolski ustalił, iż Pani Katarzyna G[redacted] była wprawdzie właścicielką nieruchomości oznaczonych wyłącznie numerycznie, lecz o nieznannej powierzchni. Na podstawie ww. dowodów organ I instancji nie mógł ustalić powierzchni nieruchomości posiadanych przez Panią Katarzynę G[redacted], gdyż ww. umowy sprzedaży wskazują jedynie numery ewidencyjne

oraz łączną powierzchnię parcel, w tym także parceli nie będącej własnością Pani Katarzyny G. Ponadto ww. umowy nie określają powierzchni domu oraz rodzaju i powierzchni przynależności.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. *o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej* do wniosku o wydanie decyzji potwierdzającej prawo do rekompensaty należy dołączyć dowody świadczące o pozostawieniu nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich rodzaju i powierzchni.

Dowodami tymi mogą być:

1. urzędowy opis mienia;
2. orzeczenie Państwowego Urzędu Repatriacyjnego;
3. dokumenty sądowe, a także dokumenty pozyskane z archiwów państwowych Republiki Białoruś, Republiki Litewskiej, Federacji Rosyjskiej, Ukrainy lub innych państw;
4. wydane przez władze polskie dokumenty, które świadczą o posiadaniu obywatelstwa polskiego.

W przypadku braku ww. dokumentów istnieje możliwość przedstawienia zeznań dwóch świadków złożonych pod rygorem odpowiedzialności karnej przed notariuszem, organem prowadzącym postępowanie lub w polskiej placówce konsularnej, którzy zamieszkiwali w miejscowości, w której znajdowała się pozostawiona nieruchomość lub miejscowości sąsiedniej i nie są osobami bliskimi w rozumieniu przepisów ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Jak wynika z powyższego przepisu ustawodawca nie dopuścił możliwości zastąpienia ww. dowodów wyłącznie oświadczeniem strony złożonym pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Należy również podkreślić, iż ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. *o realizacji prawa do rekompensaty z tytułu pozostawienia nieruchomości poza obecnymi granicami Rzeczypospolitej Polskiej* stanowi *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

W świetle powyższego, w związku z faktem, iż w przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym ani organowi administracji, ani samej stronie nie udało się ustalić w żaden sposób powierzchni pozostawionych nieruchomości, Wojewoda Małopolski odmówił Panu Józefowi G. potwierdzenia prawa do rekompensaty.

W dniu 29 marca 2011 r. do Ministerstwa Skarbu Państwa wpłynęło wraz z aktami sprawy odwołanie Pana Józefa G[REDAKED] od decyzji Wojewody Małopolskiego z dnia 8 lutego 2011 r.

Postanowieniem z dnia 31 maja 2011 r. znak: (MSP/DRiR/1406/11) Minister Skarbu Państwa na wniosek Pana Józefa G[REDAKED] zawiesił postępowanie odwoławcze od decyzji Wojewody Małopolskiego z dnia 8 lutego 2011 r. Pan Józef G[REDAKED] zwrócił się bowiem do organu II instancji z wnioskiem o zawieszenie postępowania, do czasu dostarczenia oświadczeń dwóch świadków dotyczących powierzchni pozostawionych nieruchomości.

Biorąc pod uwagę, że ustawa z dnia 8 lipca 2005 r. jest aktem prawnym na podstawie którego ponad 35 % uprawnionych otrzymało już prawo do rekompensaty w ciągu 5 lat jej funkcjonowania, ze względu na konieczność równego traktowania obywateli wobec prawa, co wynika z art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w ocenie Ministra Skarbu Państwa brak jest na obecnym etapie podstaw do nowelizacji jej przepisów w zakresie wskazanym przez Pana Senatora.

MINISTER

Aleksander Grad

